

ಮುತ್ತು ರತ್ನ

ಬಿ. ಎಚ್. ಶ್ರೀಧರ

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರ
ಶಿರಸಿ

ದಿವ್ಯಲಲ]

[ರೂ. ೩-೦೦

ಮುತ್ತು ರತ್ನ

ಪ್ರೊ. ಬಿ. ಎಚ್. ಶ್ರೀಧರ, ಎಂ. ಎ.
ವಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರು.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರ
ಶಿರಸಿ

೧೯೪೮]

[ರೂ. ೨-೦೦

ಮುಕ್ತ ಕತೆ (ಶಿಶುನೀತಿಗಲ ಸಂಕಲನ)

© ಪ್ರೊ. ಬಿ. ಎಚ್. ಶ್ರೀಧರ, ಎಂ.ಎ.,
ನಿವೃತ್ತ ಪ್ರಾಚಾರ್ಯರು,
ಶಿರಸಿ (ಉ. ಕ.)—581 402

ಸ್ಮೃತಕಾಲಕರು : ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಂದಿರ,
ಶಿರಸಿ (ಉ. ಕ.)—581 402

ಮುದ್ರಕರು : ಸದಾನಂದ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್,
ಹಳೇ ದಲಾಲ ಮಾರ್ಕೆಟ್.
ಧಾರವಾಡ—580 001

ಪ್ರಕಾಶಕರ ಮಾತು

ಪ್ರೊ. ಬಿ. ಎಚ್. ಶ್ರೀಧರರು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ಸಂಪರಿಚಿತರು.

ಬಹುಮಾನವಿಜೇತ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಶಿಷ್ಯವತ್ಸಲ ಶಿಕ್ಷಕ, ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ಕವಿ, ವಿಚಾರಪ್ರಚೋದಕ ಲೇಖಕ, ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ವಿಮರ್ಶಕ, ಪ್ರೌಢ ಅನುವಾದಕ, ವಾಚಕಬೋಧಕ ಸಂಪಾದಕ, ಸಮರ್ಥ ಆಡಳಿತಗಾರ, ನಿರ್ಭೀಡೆಯ ಶೈಷ್ಯವಕ್ತಾ, ಸಂಸ್ಕೃತ-ಕನ್ನಡ-ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವಿದ್ವಾಂಸ, ನಾನಾಪ್ರಶಸ್ತಿ ಸಮನ್ವಿತ, ಉದಾರಹೃದಯಿ. ಬಹುಜನಮಾನ್ಯ, ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿ ಸಂಭಾವಿತ-ಹೀಗೆ ಬಹುಮಂಖಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಧರರದು, ಅದರ ಒಂದು ಮುಖದ ಅಲ್ಪಪರಿಚಯದ ಪ್ರಯತ್ನ ನಮ್ಮದು.

ಇಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿರುವ ಶಿಶುನೀತಿಗಳು ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ವರುಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಧಾರವಾಡ ಆಕಾಶವಾಣಿಯ 'ಗಿಳಿವಿಂಡು' ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕಾಗಿ ರಚಿತವಾಗಿದ್ದವು. ಬಾಲಕರೂ ಶಿಶುಗಳೂ ಧ್ವನಿಗೂಡಿಸಿ ಹಾಡಿದ್ದ ಈ ನೀತಿಗಳು ಆಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದವು. ಬಳಿಕ ಕಮಟಿಯ 'ಸುಲಭ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾಶನ'ವು ಅವುಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರುಷಗಳಾದವು.

ಇಂದಿಗೂ ಈ ನೀತಿಗಳು ಶಿಶುಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಇವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚ ನಮ್ಮ ಈ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವುದೆಂದು ನೆರೆನಂಬಿದ್ದೇವೆ.

ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅನುಮತಿಯಿತ್ತು ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀಧರರಿಗೆ ಸಾದರ ವಂದನೆಗಳು.

ಧಾರವಾಡದ ಸದಾನಂದ ಮಂದಿರ ಕಾಲಯದವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು,

ಗೀತಾ ಜಯಂತಿ, ೧೯೮೮

—ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಪರಿವಿಡಿ

ಒಡನಾಡಿಗಳ ಒಲಗ

ವೀರಗಾನ

ಬಾಳಿನ ಗುಟ್ಟು

ಉತ್ಸಾಹ

ಬೆಳಗಿನ ಕರೆ

ಬೆಳಂದಿಂಗಳೂಟ

ಗೆಳೆತನ

ತೇರು-ಕಾರು

ಉಪಮೆ

ಸಿಹಿಗಡಲಿ

ಅಕಸ್ಮಾತ್ತ

ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು

ಯಕ್ಷಗಾನ

ನಾವು

ಮದುವೆ

ಒಡನಾಡಿಗಳ ಓಲಗ

ನನ್ನ ಗೆಲೆಯ ರಾಜ
ನೆಲಗಡಲೆಯ ಬೀಜ
ತಿನ್ನವಲ್ಲ ಮಹಾ ಶೂರ—
ಇದ್ದರೆ ಅದು ತಾಜಾ !

ನನ್ನ ಗೆಲಿತಿ ಶಾರದೆ
ಕಾಫಿ ಎದುರು ಬಾರದೆ
ಒಂದಕ್ಷರ ಬರೆವಳಲ್ಲ—
ಇದ್ದರೆ ಅದು ಆರದೆ !

ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಬೋಲಿ
ಇಷ್ಟ ಅವಗೆ ಪಾರ !
ತಿಂದಂ ಬಿಟ್ಟನೆಂದೆವನ
ಮೂತಂ ಮಹಾಪೂರ !

ನನ್ನ ತಂಗಿ ಲಿಂಡಿ
ಅವಳಿಗೆ ಜೊಸ ಅಂಗಿ
ಕೊಟ್ಟರಾಟ ವಾಡಂತಾಳೆ—
ಬೋಲೋ ಬೋಲೋ ಭಂಗಿ !

ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ಸಾತಿ
ನಾನೆ ಅವಳ ಸಾಧಿ !
ಹಾಡ ಕುಳಿತರವಳಿಲ್ಲ
ಅವರ ಇವರ ಭೀತಿ !

ನನ್ನ ಅಣ್ಣ ದೊರೆ
ಕಂಡರವನು ಕೆರೆ
ಈಸಲೆಂದೂ ಹಾರದಿರನು
ಬಂದಿದ್ದರೂ ನೆರೆ !

ಚಿಟ್ಟಿಯಂಥ ಚಿತ್ತ —
ಉಲ್ಲಾಸದ ಮೊತ್ತ
ತುಂಬಿದಂಥ ಒಡನಾಡಿಗ—
ಉಲ್ಲಿದೆದೆಗೆ ಕುತ್ತ !

ಆಟದಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿತು
ದೊಡ್ಡ ವರಾದಾಗಲೂ
ಹೂಟ ನಮ್ಮ ದೊಟ್ಟಿನಿಂದ—
ಬಿಟ್ಟಿರವಾವಾಗಲೂ !

ಬನ್ನಿರಿ ಒಡನಾಡಿದಳೇ
ಚಾಚಿ ನೆಹರುವಾಗುವಾ !
ಅಥವಾ ವಿಜಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಾಗಿದಿ
ಪಂದೇಶಕಿ ಹೋಗುವಾ !

ಅವರು ಮಾಡಿ ಮುಂದಿಸದಿರುವ
ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಇದೆ;
ತಾಯಿನಾಡ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ
ಮಾಡಲಿ ಅದನೆದೆ !

ವೀರಗಾನ

ಭಾರತದ

ವೀರಕುಲ

ಎಲ್ಲಿಹುದು ? — ಕೇಳು !

ಕನ್ನಡ ನೆಲ—

ದಲ್ಲಿಲ್ಲ—

ಬಾ ನಾಲಗೆ ಸೀಳು || ಪ ||

ಚಾಲಂಕರ

ಪುಲಕೇಶಿಯ

ಸೇನಾಬಲ ನಾವು !

ಹಂಕ್ಕ ಬಂಕ್ಕ

ಭೂಪಾಲರ

ಮಂಕಳದೋ ನಾವು !

ಹೊಯ್ಸಳರಾ

ಹೊಯ್ಸೊಗಳಿ—

ಗಾಗಿತ್ತಿದೆ ತಾವು !

ಕಂಠೀರವ—

ಗರ್ಜನೆ ಹಗೆ—

ಗಾಢಿತ್ತೋ ಸಾವು ?

ಕಿತ್ತೂರಿನ

ಚೆನ್ನಮ್ಮನ

ಕರ ವಾಳಿನ ರಂಗಳಪು !

ಒಬ್ಬವನ

ಒನಕೆಯ ಹಲ

ಮಿಂಚಿಸಿದಾ ಹೊಳಪು !

ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ

ಹುಟ್ಟುತ್ತಿದೆ.

ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ ತೇಜ !

ಸ್ವಾಭಿಮಾನ

ಸೂಸಂತಿಹಂ—

ದೀಯೆದೇಗೇ ಸಾಜ !

ಭಂಡರ ದಂರ್—

ಮಂದಮಂದೂ

ಸಭೃತಯೆನ್ನಿಸದಂ !

ಗಂಡರ ನಾ—

ಡಿದು ಚಿಲ್ಲರೆ—

ತನವನು ಮನ್ನಿಸದಂ !

ನರಿತನ ನಾಯ್—

ತನಕೆಲ್ಲೆಡೆ

ಎಂದೆಂದೂ ಇಲ್ಲ !

ಕರಿಸಿಂಹಗ—

ಳಿವಂಗೋರಗೆ—

ಮನೆ ಜಗವೆವುಗೆಲ್ಲ !

ಬಾಳಿನ ಗುಟ್ಟು

ಒಡೆಯನ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಾಳು

ಒಳ್ಳೆಯ ಒಕ್ಕಲಿಗಾಳು !

ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾಲಕನಾರು ?

ಆಳಿಗೆ ಆದವ ಸೂರು !

ಧನಿಕನು ಕಟ್ಟಿದ ಸೂರು

ಬಡವರ ಬಳಕೆಯ ಉರು !

ತಾಯಂದಿರ ಮೊಲೆಹಾಲು

ಮಕ್ಕಳ ದೊಟ್ಟಿಯ ಪಾಲು !

ಗುರುಗಳ ಹೃದಯದ ಪ್ರೀತಿ

ಶಿಷ್ಯರಿಗಿತ್ತವಗೀತಿ !

ಹರಿಯುವ ಒರತೆಯ ನೀರು

ಮೇರುತಲದವರಿಗೆ ಕೀರು !

ದೇವರು ಪಡೆದ ತ್ಯಾಗ

ಲೋಕಕ್ಕಾಯಿತು ಭೋಗ !

ಬಸವಣ್ಣನ ಹೋರಾಟ

ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಊಟ !

ಮಕ್ಕಳು ಕಲಿಯುವ ಪಾಠ

ಪಿರಿಯರ ಹೃದಯಕ್ಕೂಟ !

ಸರಿಯೋದಿನ ವಿಸ್ತಾರ
ನರಲೋಕದ ಉದ್ಧಾರ !

ಆಳಿನ ಬಾಳಿನ ರಕ್ಷೆ
ಒಡೆಯನ ಬಲಕಿಹ ದೀಕ್ಷೆ !

ಪ್ರಜೆರಳ ಸುಖ ಸಂತೋಷ
ಪ್ರಭು ಚರಿತದ ನಿರ್ದೋಷ !

ಗರತಿನದ ಪಡಿಕಟ್ಟು
ನಾಗರಿಕತೆ—ನೆಲಗಟ್ಟು !

ಚೊಕ್ಕಟ ಅರಿವಿನ ಮಟ್ಟು
ಒಳ್ಳೆಯ ಬಾಳಿನ ಗಟ್ಟು !

ಗಂಡನು ದಡಿದದ್ದೆಲ್ಲಾ
ಹೆಂಡತಿ—ಖರ್ಚಿಗೆ ಖಿಲ್ಲಾ !

ಕವಿಗಳು ಕಟ್ಟಿದ ಹಾಡು
ಮಕ್ಕಳ ಬಾಯಿಗೆ ಲಾಡು !

ಉತ್ಸಾಹ

ಏನಾಗಬೇಕವ್ಯ

ಏನಾಗಬೇಕು ?

ಏನಾಗಲೂ ಬಲ್ಲೆ

ಹೇಳಿದರೆ ಸಾರು

|| ಪ ||

ಮೀನಾಗಿ ಕಡಲೇಳ

ಈಗ ಬರಕೇಳು;

ನಾನೀರ ಹಾರುವೆನು—

ಹಾರಂತಿದೆ ತೋಳು !

ಬಾನಾಡಿಯನ್ನೇರಿ

ಬಾನೇರ ಬೇಕೆ ?

ಹೂಂ ನೋಡು ನಾಹಿಂದೆ

ಬೀಳುವೆನದೇಕೆ ?

ಚಿಕ್ಕಗಳ ಮಂತ್ರಿಟ್ಟು

ಬರಬೇಕೆ ? ಹೇಳು—

ನಕ್ಕು ಮಂಗಳಿಸುವೆನದನು,

ನೋಡಂತಿರು ತಾಳು !

ಹನುವಂಪುನ ಕೂಡ

ಹೋರಿಬಾ — ಎನ್ನ,

ಅನುವಾನವಿಲ್ಲದೆಯೆ

ಹೊರಡುವೆನು ಇನ್ನ !

ಆರಂ ಶಾಸ್ತ್ರರಳನ್ನು

ಅರಿಯಬೇಕೇನು ?

ಈರೈದಂ ದಿನದಲ್ಲಿ

ಅರಿತೇನು ನಾನು !

ನವಿಲಂತೆ ನಿನ್ನದುರಂ

ಕುಣಿಯಲೂ ಸಿದ್ಧ ;

ಅವಿತು ಬೆಲ್ಲವ ತಿನ್ನು—

ವಲ್ಲಿ ನಾ ಗೊಡ್ಡ !

ಅಳಿಯಂತೆ ಹೂವುಗಳ

ಮೆಚ್ಚಲೂ ಬಲ್ಲೆ !

ಗಿಳಿಯಂತೆ ಉಲಿವುದಕಿ

ನನಗೆಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ?

ನಿನ್ನ ಕಾವಲಿನಲ್ಲಿ

ವೀರ ಸರದಾರ—

ನನ್ನಮ್ಮ, ಈ ನಿನ್ನ

ಮಂದೊ ಸುಕುವಾರ !

ನೀನು ಕೈಹಿಡಿ ದೆತ್ತ—

ಲಿರುವಾಗ ನನ್ನ,

ಏನಾಗಲಾರೆ ನಾ ?

ಎಲ್ಲಿನಗೆ ಬನ್ನ ?

ಬೆಳಗಿನ ಕರೆ

ಏಳು ಏಳು, ತಂಗಾಳಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ

ತೀಡಿ ತೀಡಿ ತೀಡಿ—ತೆಳ್ಳಗೆ

ತೀಡಿ ತೀಡಿ ತೀಡಿ !

ಏಳು ಏಳು, ಬೆಂಬೆಳಗು ಹರಿಯುತ್ತಿದೆ

ಹಾಡಿ ಹಾಡಿ ಹಾಡಿ—ವೆಲ್ಲಗೆ

ಹಾಡಿ ಹಾಡಿ ಹಾಡಿ

॥ ಪ ॥

ಹಕ್ಕಿಪಕ್ಷಿಗಳು ನಕ್ಕು ಕೆಲೆಯುತ್ತಿವೆ

ಮಕ್ಕಳಾಡಲೆಂದಂ—ಎಲ್ಲಾ

ಮಕ್ಕಳಾಡಲೆಂದಂ.

ರೆಕ್ಕಿಬೀಸಿ ಮರಿದೊಂಬಿ ಬರುತ್ತಲಿದೆ

ಕುಶಲ ಕೇಳಲೆಂದಂ—ತಾನೇ

ಕುಶಲ ಕೇಳಲೆಂದಂ !

ಅದೋ ಮೂಡಲಿನ ಗಿರಿಯ ನೆತ್ತಿಯೇ-

ನ್ನೇರಿ ನಿಂತ ಭಾನು—ಎತ್ತರ-

ಕೇರಿ ನಿಂತ ಭಾನು !

ಉದಾರೇಕ್ಷಣದೆ ಕರೆಯುವನೆಲ್ಲರ

ಮೈಯತಡವಿ ತಾನು—ಕಂಗಳ

ನೀಡಿ ಕಾಂತಿಧೇನು !

ಹಸಿರ ಹಾದಿಯಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಕಂದರೆ
ಹಾರಿತು ಕಂಪ್ಪಳಿಸಿ—ಮೇಲಕ್ಕೆ
ಹಾರಿತು ಕಂಪ್ಪಳಿಸಿ !

ಹಸು ಹಾಲಂಜಿಸುತ್ತಿದೆ ನಾಲಿಗೆಯಲಿ
ಕರಂವನು ಚಪ್ಪರಿಸಿ—ತಪ್ಪದೆ
ಕರಂವನು ಚಪ್ಪರಿಸಿ !

ಬೆಳಗಿನ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮಂಗಳಂ ನಗೆಯೊಳೆ
ಕರೆವಳು ತನ್ನೆಡೆಗೆ—ಬೆಡಗಿ
ಕರೆವಳು ತನ್ನೆಡೆಗೆ !

ಸುಳಿಗಾಳಿಯ ಮೂಲಕ ಕಳಿಸಿರುವಳು
ನರಂಗಂಪಿನ ಕೊಡೆಗೆ—ಮೂದಿಗೆ
ನರಂಗಂಪಿನ ಕೊಡೆಗೆ !

ಮಾವಿನ ತೊಂಗಲು ಕಂಹಂಹೂ ರಾಗವ
ಕುಳಿತೇ ಜೀಕುತಿದೆ—ಸುಯ್ಯನೆ
ಕುಳಿತೇ ಜೀಕುತಿದೆ !

ಧಾವಿಸಿ ಸೊಪ್ಪಿಗೆ ಹೋಗುವ ಜನವೂ
ಕೂಹೂ ಹಾಕುತಿದೆ—ಕೂಡಲು
ಕೂಹೂ ಹಾಕುತಿದೆ !

ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದ ಅಭ್ಯಾಸದ ದನಿ
ಮನೆಯಿಂ ಕೇಳುತಿದೆ—ಏಲ್ಲರ
ಮನೆಯಿಂ ಕೇಳುತಿದೆ !

ತೋಳೆಯುವ ಬಳಿಯುವ ತಾಯಂದಿರ ಬಳಿ
ಏಳಲಂ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ—ವಂಕೃತ
ಏಳಲಂ ಹೇಳುತ್ತಿದೆ !

ಬಿಂಗಾರಲಿ ರತ್ನಂಗಳ ಸುರಿದರಂ
ಕಾಣದಂ ಚಿಲ್ವಾತಂ—ಲೋಕಲಿ
ಕಾಣದಂ ಚಿಲ್ವಾತಂ !

ವಂಗಳಲ ಕಾಲದ ರಂಗನಂ ಕಾಣದ
ಕಣ್ ಕರಟದ ತೂತಂ—ಟೋಣವರ
ಕಣ್ ಕರಟದ ತೂತಂ !

ಏಳಲ ಬಣ್ಣದಾ ಬಿಲ್ಲನೆತ್ತಿರವ
ಬಾನಿನೊಡೆಯಂ ನೋಡಂ—ಬಹಾದ್ದೂರ
ಬಾನಿನೊಡೆಯಂ ನೋಡಂ !

ಬೋಳಂ ಬೇಣವೂ ಕನಸಂ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ
ಬೆಳೆಯಿತೆಂದು ಕಾಡಂ—ತನ್ನಲಿ
ಬೆಳೆಯಿತೆಂದು ಕಾಡಂ !

ಬೆಳುದಿಂಗಳೂಟ

ಹೂವ ಕೊಯ್ಯುವಾ

ಹಂಡುಗಿಯರೆಲ್ಲಾ

ಬನ್ನಿ ಸೂರ್ಯಕಡಲಲ್ಲಿಳಿದ !

ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯರಂ

ಕಾಯಂತಲಿಹರಂ

ಚಂದ್ರ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊಳೆದ !

ಸಾಲೆ ತೋಟದಲಿ

ಬೆಳ್ಳಿ ಬೆತ್ತಗಳ

ಚೆಲ್ಲಿದಂತೆ ಬೆಳುದಿಂಗಳದೆ !

ಬಾಲ ಬಾಲೆಯರಂ

ಕುಳಿತಂ ಬೆಂಚಿನಲಿ

ಕತೆಯ ಹೇಳತೆಹರೆಬಿಡದೆ !

ಗಿಡವು ತನ್ನ ಹ-

ತ್ತಿಂದಂ ಕರೆದಂದನಂ

ಹಂಡುಗನೊಬ್ಬ ಹೇಳುತ್ತಿರಂವ !

ಹೂವು ನಕ್ಕು ಅಣ-

ಕಿಸಿದಂದ ಹೇಳುವ—

ಕೊಬ್ಬಳಂ ಸಿಡಿದಂರಿಯಂತ್ತಿರಂವ !

ಬೆಳಂದಿಗಳ ಕೈ—

ತುತ್ತ ನೀದಲ—

ಕೃಷ್ಣ ಇತ್ತಕಡೆ ಬಂತಿಹಳು !

ಮೊದಲ ತುತ್ತನವ—

ಛಾರಿಗೆ ಕೊಡುವಳೊ

ನೋಡುವ, ತೀಡಂತ ಮಂಂಗುರುಳು !

ಬೆಳಂದಿಗಳ ಹಾ—

ಡನ್ನ ಹಾಡಿ ನಾವ್

ಕಂಠವ ಕೈಹಿಡಿದು ನಲವಿದ !

ನಡುವೆ ಮೂಡಿ ಅ—

ಕೃಷ್ಣನನಜ್ಜಿಯ

ಹಿಡಿಯುವಾಟ ಅಡುವುದಂದ !

ನಕ್ಕ ನಲಿದು ಮನೆ—

ಗೋಡಿ ಅಮ್ಮನಿಗೆ

ನಮ್ಮ ಆಟಗಳ ಹೇಳೋಣ !

ರೆಕ್ಕೆಯಿಲ್ಲ ನಮ—

ಗೇರಿ ? ಎಂದೂ ನ—

ಮ್ಮಮ್ಮನ ತಪ್ಪದ ಕೇಳೋಣ !

ಗೆಳೆತನ

ಮಲೆನಾಡಿನ ಅಳಿ—

ದಿಳಿಗಳ ಬಳಗದ

ಒಳನುಡಿ ಯಾವುದು ?

ಸಹಕಾರ !

ಬೆಲುವಿನ ಜೋಳದ

ನೆಲದಲಿ ಬೆಳೆದಿಹ

ನವಧಾನ್ಯದ ದುಡಿ ?

ಸಹಕಾರ !

ರವಿ ಶಶಿ ಕಾರಾ—

ದ್ರಹ ನೀಹಾರಿಕೆ—

ತಿರುಗುವ ನೀತಿಯೊ ?

ಸಹಕಾರ !

ಕವಿದಡವಿಯೊಳಿಹ

ಖಿಗವ್ಯಗ ಸಂಕಲ

ತುರುಗುವ ರೀತಿಯೊ ?

ಸಹಕಾರ !

ಹರಿಯುವ ನದಿನದ

ಕರೆದೊರೆಯುವುದೂ

ಸಹಗಮನಾಗತ

ಸಹಕಾರ !

ಮೆರೆದಿದ್ದಿಹ ಗುರು
ದಿರಿ ಪಂಕ್ತಿಗಳೂ
ಸುರಿಸುವ ಮಳೆಗಿದೆ
ಸಹಕಾರ !

ಕಡಲಲೆಯೊಂದೂ
ಬಿಡಿಬಿಡಿ ಬಾರದಂ
ದಡವಪ್ಪಳಿಸಲೂ
ಸಹಕಾರ !

ಕಡಿವ ಗೊದ್ದವೂ
ನಡೆಯದೊಂದೆ ಕಾ
ಅಡಿಯಿಟ್ಟಲ್ಲೇ
ಸಹಕಾರ !

ನಂಬಿ ಪರಸ್ಪರ
ಇಂಬುಗಳಾಗುವ
ಹಂಬಲಿನಲ್ಲೇ
ಸಹಕಾರ !

ತೇರು-ಕಾರು

ಬರುತಿದೆ ಬರುತಿದೆ ಊರಿನ ತೇರು !

ಕೊಳ್ಳುವೆ ನಾನೊಂದಾಟದ ಕಾರು || ಪ ||

ತಿರುಗುವನೊಬ್ಬನು ಹೆಗಲಲಿ ಹೊತ್ತು

ಸಾವಿರ ಬಣ್ಣದ ಪುಗ್ಗೆಗಳ

ಕುಳಿತಹನೊಬ್ಬನು ಪೇರಿಸಿಕೊಂಡು

ಲಕ್ಷ ಬತಾಸಿನ ಲಗ್ಗೆಗಳ !

ಹಕ್ಕಿಯು, ಹಾವಿನ, ಹುಲಿ, ಹುಲುವ ಸದಿಗಳ

ವಂಕಳ ಪೂಟದ ಗೊಂಬೆಗಳ

ಲೆಕ್ಕವೆ ಇದ್ದದಷ್ಟಿಹನೊಬ್ಬನು—

ಹೂಹಣ್ ಚಿಗುರಲೆ ರೆಂಬೆಗಳ

ಹೊತ್ತಿಹ ಗಿಡವರ ಬಳ್ಳಿಗಳೆಷ್ಟು !

ಕೊಂಡರೆ ಮುಗಿಯುವುದುಂಟೇನು ?

ಇತ್ತರೆ ಬಡವರ ವಂಕಳಿಗವನವ

ಪುಕ್ಕಟೆ, ಹೋದುವ ಗುಟೇನು ?

ನಾನಾ ಸ್ವರಗಳ ಪೀಪಿಗಳ

ನಾನಾ ಬಣ್ಣದ ಟೋಪಿಗಳ

ನಾನಾ ಆಳತೆಯ ಕೋಟಿನ ಪರ್ಜಿನ

ನಾನಾ ಬೆಡದಿನ ಸೊಂಟದ ಬೆಲ್ಚಿನ

ಸಾಲಿಗೆ ಸಾಲೇ ತೋರುತಿದೆ !

ಬಾನೆತ್ತರ ಬಗೆ ಏರುತಿದೆ !

ಬಾಂಬು ಫಿರಂಗಿಗಳೊಡಂ ಕಡೆ !

ಪೋಟಾರ್ ಬಸ್ಸಿನೊಂದು ಕಡೆ !

ವಿವಾಹ ಜಟಿಲಾ ರೈಲ್ ಬೇಕಾದರೆ

ತಿರುಗಿಸು ಮೂವನನ್ನತ್ತಕಡೆ !

ಪುಟಾಣಿ ರಾಜ್ಯದ ಪುಟ್ಟ ಸವಕಂಗಳ

ಒಟ್ಟಿಹನಂಗಡಿಕಾರ, ನಡೆ !

ಹಬ್ಬದ ಖರ್ಚಿಗೆ ಅಪ್ಪನು ಕೊಟ್ಟಿಹ

ದಂಡೇನವುಗಳ ಕೊಂಡೀತೇ ? ಅವ

ಅಬ್ಬಬ್ಬ ಎದೆಯೊಬ್ಬತ್ತಿದೆ ! ಅವ

ಕೊಳ್ಳದೆ ನಿದ್ರೆಯು ಬಂದೀತೇ ?

ಬರುತ್ತಿದೆ ಎದುರಿಗೆ ದೇವರ ತೇರು !

ಎಳೆವವರಲಿ ನಮ್ಮಪ್ಪನ ತೋರು !

ದೊಡ್ಡವನಾಗಲು ಕೊಳ್ಳುವೆ ಕಾರ,

ಹಾಕುವೆನದಕೆ ಪತಾಕೆಯ ಹಾರ

ತಿರುಗುವೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಂದದಲಿ

ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆಗಳಿದೊರನಲಿ !

ಉಪಮೆ

ತೆಂಗಿನ ಹಾದಿರಬೇಕು ತಲೆ,
ಮಲವಿನ ಹಾದಿರಬೇಕು ಎದೆ;
ಕಂಠಿನ ಹಾದಿರಬೇಕು ಹಿಡಿ,
ವೆಲ್ಲಿಗೆಯಂತಿರಬೇಕು ನಡಿ !

ಕಲ್ಲಿನ ಹಾದಿರಬೇಕು ಧೃತಿ,
ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಾದಿರಬೇಕು ವಶಿ;
ಮೋಡದ ಹಾದಿರಬೇಕು ಪಂಡಿ,
ಮಿಂಚಿನ ಹಾದಿರಬೇಕು ಅಡಿ !

ಬಾಳೆಯ ಹಾದಿರವುದು ಹೆಣ್ಣು;
ತಾಳೆಯ ಹಾದಿರವುದು ಗಂಡು;
ಬೆಂಕಿಯ ಹಾದಿರವುದು ಮಲನ,
ಗಾಳಿಯ ಹಾದಿರವುದು ಪ್ರಾಣ !

ಸಿಂಗಡಲು

ಹತ್ತೂ ದೋಣಿ,

ಹಾಯಿ ಬಿಡು;

ತರಂಗ ದಿರಿ ಕಂದರ

ಹತ್ತಿ ಇಳಿದು

ಸಾಗುವುದದು

ಬರುವ ವರೆಗೆ ಬಂದರ !

ಕಡಲಿನಲೆಯ

ಕಲೆಯ ಮುಂದೆ

ಮಾನವ ಕಲೆ ಬಡ !

ತಡಿಯ ಚಿತ್ರ—

ಲಿಖಿಯೋದಲು

ಬಲ್ಲನೊಬ್ಬ ವೃಡ !

ಪ್ರಾಣಹಿಂಸೆ

ಪಾಪವೆಂಬ

ನಂದಿಗಿಲ್ಲಿರ್ಥ !

ಮಾನಿಗೆ ಮಿ—

ನೀ ಭಕ್ಷಕ;

ಮೊಸಳೆಯೇ ಕಲಿಪಾರ್ಥ !

ಅದೆ ವೂದರಿ

ಕಾರರವಗೆ;

ಅವ ಜಲಫಲವಂತ !

ಪರಶೋಷಕ

ಸಂಸ್ಕೃತಿಗವ—

ನಾಗಿಹನರಹಂತ !

ಜಯಧರ್ಮವ

ಪಾಲಿಸಿಯೇ

ಜಲವೆಲ್ಲಂಪ್ಪಾಯ್ತ;

ನಯ ಸರ್ವೋ-

ದಯದಲ್ಲಿದೆ;

ಸಿಹಿ ಅದು—ನೆನಪಾಯ್ತ !

ಅರಸಸ್ವಾತ್ಮ

ನಾನು ಅತ್ತಾಗಲೇ

ಬಾನು ಅತ್ತಿತ್ತು;

ಅದ ಕಂಡು ಮತ್ತತ್ತು

ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಿತ್ತು !

ನಾನು ನಕ್ಕಾಗಲೇ

ಚಂದ್ರನೂ ನಕ್ಕ;

ಅದ ಕಂಡು ನಾ ನಕ್ಕ;

ಮುಂದಿತ್ತು ಪಕ್ಕ !

ನಾನು ಹೊರಡಲು ತಮ್ಮ

ಹೊರಟ ಸಂಗಾತ;

ಅದ ಕಂಡು ನಾನೋಡಿ

ಬಿದ್ದೆ ನಂಗಾತ !

ನಾ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ

ನೋಡಿತ್ತು ಚುಕ್ಕೆ;

ಅದ ನೋಡೆ ತಲೆಯಿಂದ

ಬಿದ್ದಿತ್ತು ಕುಕ್ಕೆ !

ನಾನು ಎಚ್ಚತ್ತಾಗ

ಎದ್ದ ನಮ್ಮಪ್ಪ;

ಅದ ಕಂಡು ನಾನಾದೆ

ಬೆದರಿ ಬಲು ಬೆಪ್ಪ !

ಪಾಲಿಮೆಂಟು

ಸೇರಲಿಂದು ಸೇರಲಿಂದು

ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಮೆಂಟು;

ಆರಂ ಪಕ್ಷದವರ ಮೇಲೆ

ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಉಂಟು !

ಸಿಹಿಪ್ರಿಯರ ಪಕ್ಷವೊಂದು,

ಹುಳಿಪ್ರಿಯರದೊಂದೂ;

ಕಹಿಪ್ರಿಯರದಲ್ಪಸಂಖ್ಯೆ—

ಖಾರದವರದೊಂದೂ !

ಉಪ್ಪಿನವರ ಪಕ್ಷ ಕೂಡ

ಉಂಟು ಕೊಂಚ ದೊಡ್ಡದಾ;

ತಪ್ಪೇನೊಗರಂ ಪ್ರಿಯರದು

ಬಂದರೆ ! ತಡೆಯೊಡ್ಡದು !

ಸೇರಲೆವ್ವು ಪಾಲಿಮೆಂಟು

ನಿರ್ಣಯಿಸಲಿ ತಿಂಡಿಯ;

ಆರರ ಮೇಲೊಂದ ಹೇರಿ

ಬಿಡುವ ನಮ್ಮ ಬಂಡಿಯು !

ಒಂದು ತಿಂಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ—

ಬಹುವಂತ ಸರ್ವವಂತ;

ಒಂದು ಮಾತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ—

ಐಕ್ಯಕ್ಕಿದೆ ಸಮ್ಮತ !

ಶೆಣ್ ಗಂಡುಗಳಿರಡಕ್ಕೂ
ಒಂದೇ ವೇಷ ಸುಕು;
ಹೊನ್-ವುಣ್ಣುಗಳಿರಡರ ದರ
ಸಮವಾಗಲೆ ಬೇಕು !
ಅಣುಬಾಂಬಿನ ಯುಗದೊಳಿಂದಂ
ಬದಕಬೇಕೊ ? ಹೇಳಿ—
ತೃಣವೆಂದೊಗೆಯಿರಿ ಹರೆಯದ;
ಹೊಸ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿ !
ಬಹುವಂತವನು ಸಂಘಟಿಸುವ
ಕಲೆಯು ಕಲಿಯಲೇಳಿ;
ಬಹುವಾನವು ಬಹುವಂತಕ್ಕೆ—
ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯ ಕೇಳಿ !
ಹಂಚಿರಿ ಚಾಕ್ಲೇಟುಗಳನು
ಮತದಾನದ ಮುನ್ನ;
ಚಂಚಲ ಮತಿಗಳು ನಿಮಗೇ
ಕೊಡುವರು ಮತವನ್ನ !

ಯಕ್ಷಗಾನ

ತಾಳ ಬಾರಿಸಿ, ತಾಳ ಬಾರಿಸಿ.

ನಾನು ಪದಗಳ ಹೇಳುವೆ !

ಮೇಳ ಕಟ್ಟೋಣಂತೆ ನಾವೂ —

ಕರೆದು ಗೆಳೆಯರ ಕೇಳುವೆ !

ಪಂಚಪಾಂಡವ ಪಾತ್ರಕ್ಕೈವರು,

ಕೌರವರ ಕುಲಕನಿಬರು;

ಪಂಚನೆಯ ಜೂಜಿಗೆ ಶಕುನಿ ಬೇ-

ಕಾರು ಮಹಿಷಲಂ ಒರುವರು ?

ಹೆಣ್ಣು ಪಾತ್ರಕ್ಕಾರು ಸಿದ್ಧರು ?

ಬಾಲಪಾತ್ರರೂ ? ಎಲ್ಲರೂ !

ಕಣ್ಣು ಕಾಣದ ರಾಜಪಾತ್ರವ

ಧರಿಸಲಾರೂ ಒಲ್ಲರು !

ಏನು ನಾಚಿಕೆ ಹುಡುಗರಿಗೆ, ಬಿಗು-

ಮಾನವೇಶ ? ಚುನಾವಣೆ

ತಾನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆ

ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರದ ಧಾರಣೆ ?

“ಯಕ್ಷಗಾನದ ದೊರೆಗಳನ್ನೇ

ಕಂಡು ಕಲಿತರು ರೀವಿಯ

ರಕ್ಷಕರು ಆಕರಸ ವರ್ಗದ—

ಬಲ್ಲಿರೇನೀ ಕೂಬಿಯ ? ”

ಎಂದ ಕೂಡಲೆ ಬಂದರೆಲ್ಲರು
ಪಾತ್ರ ಧರಿಸಲು ಥಟ್ಟನೆ
ಅಂದೆ ದೀಪಾವಳಿಯ ಇರೇಳಲಿ;
ಬನ್ನಿರಿದೂ ನೆಟ್ಟನೆ !
ಶ್ರುತಿ ನಿನಗೆ. ಮೌಲ್ಯಲೆಯಂ ಅವನಿಗೆ
ಭಾಗವತ ನಾನಾಗುವೆ;
ತತಿಕಿಟೋಂತರ ನನ್ನ ತಾಳವ
ಬಾರಿಸಲು ಮುಂದಾಗುವೆ !
ಉಪ್ಪಿನೆಯ ಪಾತ್ರಗಳೊಡನೆ ನಾ
ಕಂಞ್ಕರನ್ನೂ ಕಣಿಸುವೆ;
ಸದ್ಗು ಮೂಡದೆ ಕಟ್ಟಿ ಪೇಷವ
ಹರ್ಷರಸವನ್ನೂಣಿಸುವೆ !

ನಾನು

ನಾನು, ನನ್ನ ಅಕ್ಕ, ತಮ್ಮ
ಉಪ್ಪು, ಹುಳಿ, ಖಾರ !
ತಿರುಗಾಡಲಂ ಹೊರಟರೆ ನಾವ್
ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಯವತಾರ !
ನಾನು, ನನ್ನ ಅಕ್ಕ, ತಮ್ಮ
ಕಾಗೆ, ಮುಸಿ, ಅಕ್ಷರ !
ನಾಹೆ ಬರೆದುದ ಕೂಡಿಸಿದರೆ
ಓದುವುದೇ ದುಷ್ಕರ !
ನಾನು, ನನ್ನ ಅಕ್ಕ, ತಮ್ಮ
ಬೆಂಕಿ, ಗಾಳಿ, ನೀರು;
ಮೂವರು ಕೂಡಿದೆವೆಂದರೆ
ಮಳೆಗಾಲದ ಜೋರು !
ನಾನು, ನನ್ನ ಅಕ್ಕ, ತಮ್ಮ
ಮೂರು ರಾಜ್ಯದವರು;
ಆದರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ
ಭಾರತವೇ ತವರು !

ಮದುವೆ

ನೀನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ನಾ ಲಿಂಗಾಯತ

ಅವ ಒಕ್ಕಲುಮೆಗ ಚವತ್ತಾರ

ಇವ ಕಂಬಾರನು ಇವಳು ದೀವಳೀ

ಹುಡುಗಿಯ ಅಪ್ಪನು ಕವತ್ತಾರ

ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರ ಮಗಳೀ ಸುಂದರಿ

ಹರಿಜನರವಳಿಕೊ ಈ ಬೆಡಗಿ

ಲೆಕ್ಕಾಚಾರವ ಮಾಡಿ ಜೇಳುವೆನು

ಟೋಪಿಯ ತೆಗೆದೀಕಡೆ ಮಡಗಿ

ಈಕೆ ಹಿಂದುಳಿದ ಪೋರಿ ಈತ ಮುಂ—

ಬರಿದ ಪೋರ— ಇವರಿಗೆ ಮದುವೆ

ಮಾಡಿಸಿದನು ಕತೆಗಾರ ಚಾತಿಯವ—

ಹಳಿತನಕ್ಕೆ ಹೊಸತನದೊಡವೆ ?

ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಹುಡುಗಿಯ ಮದುವೆಯಾದಿ ತಾ

ಕಾಳಿದಾಸ ಕವಿಯಾದನಲ

ಅರಬ ಜೈನಳನು ಮದುವೆಯಾದಿ ಭಟ್—

ಕಳ ನವಾಯಂತಿಕೆ ಪಡೆದ ಭಲಾ ?

ಇತಿಹಾಸವ ಪುನರಭಿನಯಿಸುವ ನಾವ್

ಹೊಸ ಸಮಾಜವನು ಕಟ್ಟುವೆವು

ಭಾರತವೂತೆಯ ಸೇವೆಗೆ ನಿಂತಿಹ

ಹೊಸ ಮಕ್ಕಳ ಬೆನ್ ತಟ್ಟುವೆವು,

ಬೆರಕೆ ಜಾತಿಯೇ ಭಾರತ ಜಾತಿಯಾ—

ಬೆರಸದೆ ಮೂರುವ ಹಾಲಿಹುದೇ ?

ಎರಡಲ್ಲಿಯೂ ಬೆರಕೆ ಬಣ್ಣಗಳ

ತೋರದಿರುವ ಮೋಡಗಳಿವೆಯೇ ?

